

Valvojan lausunto

I Mahdin pikkujoulusuunnistus Maariassa la 12.12.2015

Kilpailun järjestäjäduo edusti 2000-luvun alkupuolella erittäin heikolla menestyksellä Turun Metsänkävijöitä. Maarian Mahdin ensimmäinen pikkujoulusuunnistus pohjautuukin TuMe:n vanhaan pikkujoulusuunnistuskonseptiin, jossa pitkä ja rankka kilpailukausi päätettiin jäsentenvälisellä leikkimielisellä kisalla. Kisa sisälsi varsinaisen suunnistuksen lisäksi erilaisia tehtävärasteja, joissa kilpailijoiden nokkeluutta ja heittäytymiskykyä mitattiin mitä moninaisimmin keinoin.

Mahdin pikkujoulusuunnistus ei ole matkaltaan aivan yhtä pitkä kuin TuMe:n alkuperäiset kilpailut, eivätkä tehtävätkään ole ihan yhtä rajuja. Naapuriseurasta lainattu kilpailun tunnelma on kuitenkin pyritty säilyttämään mahdollisimman alkuperäisenä. Maarian altaan itäpuolinen maasto tarjoaa kilpailulle erinomaiset puitteet; maasto on riittävän helppo siihen, että karttamerkkejä osaamattomat ja heikon suunnistustaidon omaavat järjestäjät ovat saaneet rastit edes suurin piirtein paikoilleen. Rastipisteet ovat herrojen edellä mainituista rajoitteista johtuen erittäin yksinkertaisia: kilpailun rastipisteistä mainittakoon muun muassa pellon kulma, tien risteys ja rakennus. Minkäänlaisia reitinvalintoja ei ole tarjolla. "Suoraan nopein" olkoon kilpailijoiden mottona kilpailun aikana.

Jo ensi silmäyksellä kartalta erottuu kaunis tummanvihreä sävy. Maaston taianomaiset tiheiköt tarjoavatkin kilpailijoille epäilemättä suunnatonta suunnistusnautintoa, jota on mukava muistella grogilasin ääressä vielä vuosien päästä. Läpipääsemättömien tiheiköiden lisäksi helppoja suunnistuspätkinöitä on tarjolla laajoilla avohakkuualueilla. Parinkymmenen vuoden takana ovat ne nostalgiset ajat, jolloin järjestäjät vaelsivat syksyisin Sherwoodin metsää muistuttaneen ikikuusikon halki Mahdin urheilutalon vastapäätä sijainneelle ns. sauvarinteelle. Nykyisin paikalla sijaitsee luonnonkaunis hakkuualue.

Kilpailun pääkartta on Juhani Jokisen vakaata käsialaa. Kartta on hyvä ja tasalaatuinen, mutta mittakaava saisi tuki olla ikänäköisille veteraaneille vaikkapa 1:10. Kahden ja puolen metrin käyräväli sopii hyvin maastoon, jossa korkeuseroa on enimmillään 500 metriä.

Uskon, että kaikesta huolimatta suunnistus on kaikille kilpailijoille nautinnollista. Viimeistään Turun yössä pettymykset unohtuvat. Onnea matkaan - sillä sitä Te tulette tarvitsemaan!

Kilpailun valvoja

J Pukki

Korvatunturin Suunnistajat